

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseinio, Ph.D., v právní věci žalobců: **a) T. F., b) Konzervatoř Brno, příspěvková organizace**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 45, oba zastoupeni Mgr. Robertem Pšenkem, advokátem se sídlem Brno, Koblížná 47/19, a **c) K. F.**, zastoupen Mgr. Danou Lasákovou, advokátkou se sídlem Brno, Příkop 2a, proti žalovanému **Magistrátu města Brna**, se sídlem Brno, Dominikánské nám. 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Dolfín Jarošova 41 s.r.o.** se sídlem Brno, Solniční 243/17, zastoupená Mgr. Denisou Kozumplíkovou, advokátkou se sídlem Brno, Orlí 183/1, **II) E.ON Distribuce, a.s.**, se sídlem České Budějovice, F. A. Gerstnera 2151/6, doručovací adresa Brno, Lidická 36, **III) Česká telekomunikační infrastruktura a.s.** se sídlem Praha 3, Olšanská 2681/6, **IV) V. R., V) Z. R.**, oba zastoupeni Mgr. Martinem Kolářem, advokátem se sídlem Brno, Královopolská 84, **VI) D. P., VII) Y. P., VIII) V. D., 21, IX) P. D., a X) K. Š.**, o žalobách žalobců a) a b) ze dne 12. 12. 2016 a žalobě žalobce c) ze dne 19. 12. 2016 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2016, č. j. MMB/0354742/2016, sp. zn. OUSR/MMB/0322740/2016/2,

t a k t o :

- I.** Žaloby **s e z a m í t a j í**.
- II.** Žalobci **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV.** Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a průběh řízení

[1] Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí ze dne 3. 5. 2016, č. j. MCBS/2016/0055347/SKOM, jímž Úřad městské části Brno-střed (dále též „stavební úřad“) k žádosti stavebníka Dolfín Jarošova 41 s.r.o. vydal stavební povolení pro stavbu *Polyfunkční dům, třída Kpt. Jaroše 41, č.p. 1950, pozemek par. čís. X, X, X, X, X, X, X, X, k.ú. X, obec Brno – rekonstrukce a přístavba* (pozn. soudu: všechna níže v textu uváděná parcelní čísla se vztahují k pozemkům nacházejícím se v katastrálním území Černá Pole, soud tedy dále nebude informaci o katastrálním území u jednotlivých parcelních čísel, vyjma nutných citací, uvádět).

[2] Stavba obsahuje stavební úpravy objektu „A“ tř. Kpt. Jaroše č. 1950/41 na pozemku parc. č. X a přístavbu podzemních garáží („C“) s objektem „B“ na pozemku parc. č. X a X.

Stavba je členěna na stavební objekty:

- SO 01 Rekonstrukce objektu A
- SO 02 Dostavba objektu B
- SO 03 Přístavba podzemních garáží – objekt C
- SO 04 Rekonstrukce objektu D
- SO 05 Venkovní bazén
- SO 06 Přípojka VN
- SO 07 Přípojka vody
- SO 08 Přípojka kanalizace
- SO 09 Přípojka plynu
- SO 10 Napojení NN
- SO 11 Komunikace a zpevněné plochy
- SO 12 Terénní úpravy
- SO 13 Venkovní osvětlení
- SO 14 Oplocení
- SO 15 Sadové úpravy
- SO 16 Bourací práce

[3] Vydání nyní napadeného rozhodnutí a rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 3. 5. 2016 předcházelo vydání územního rozhodnutí pro předmětnou stavbu č. 270 ze dne 26. 7. 2012, č. j. 120042082/UHNL/STU/005, které nabylo právní moci dne 30. 8. 2012. Stavebník následně podal ke stavebnímu úřadu dne 28. 12. 2012 žádost o stavební povolení. Rozhodnutím ze dne 3. 4. 2013, č. j. 120106237/UHNL/STU/005, stavební úřad povolil rekonstrukci a přístavbu předmětných objektů.

[4] Žalovaný však rozhodnutím ze dne 14. 8. 2013, č. j. MMB/0293630/2013, stavební povolení ze dne 3. 4. 2013 zrušil, protože shledal nedostatky v projektové dokumentaci, které je třeba odstranit.

[5] Rozhodnutím ze dne 19. 12. 2014, č. j. 120106237/SKOM/STU/016, stavební úřad

znovu povolil předmětnou stavbu.

[6] Žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 4. 2015 stavební povolení (ze dne 19. 12. 2014) opět zrušil. Důvodem byla především nedostatečná snaha o smírné řešení sporu a s tím související chybějící řešení návaznosti stavby na sousední nemovitosti.

[7] Po doplnění podkladů ze strany stavebníka bylo potřetí stavebním úřadem vydáno stavební povolení (dne 3. 5. 2016), které bylo tentokrát již potvrzeno nyní napadeným rozhodnutím.

[8] V odůvodnění rozhodnutí o odvolání žalovaný uvedl, že projektová dokumentace byla upravena ve smyslu stanoviska odvolacího správního orgánu v jeho rozhodnutí ze dne 24. 4. 2015. Stavební úřad se pokusil o smírné odstranění rozporů mezi účastníky, což se nepodařilo. Ke smíru však nemůže stavební úřad účastníky žádným způsobem nutit. Rozhodnutí stavebního úřadu má náležitosti podle stavebního zákona, jeho prováděcí vyhlášky č. 526/2006 Sb. i podle správního řádu. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumával žalovaný v rozsahu námitek, uplatněných jednotlivými odvolateli, kterými se podrobně zabýval a své závěry uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobách

[9] Proti rozhodnutí podali žalobci včas žaloby. **Žalobci a) a b)** v žalobě ze dne 12. 12. 2016 předně obecně namítali, že správní orgány vycházely z nesprávně zjištěného skutkového stavu, dospěly k vadnému právnímu posouzení a jejich závěry jsou v rozporu s obsahem správního spisu. Nadto jsou napadená rozhodnutí nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Připomínali, že žalobce a) opakovaně brojil proti stavbě jako celku, k její realizaci, projektové dokumentaci, poloze, zmiňoval jak pochybení stavebníka, tak i stavebního úřadu. Žalobci v průběhu řízení vyslovovali opakovaně nesouhlas s novou budovou B a jejím umístěním ve vnitrobloku.

[10] Konkrétně namítali, že v řízení nebyl dostatečně určen okruh účastníků řízení, což ovlivnilo průběh správního řízení, jelikož řada dotčených osob nemohla uplatnit řádně svá práva. Uvedli, které subjekty dle jejich názoru měly být účastníky řízení s ohledem na jejich vlastnická práva k nemovitostem v okolí stavby. V rozhodnutí nebyla dle jejich názoru rovněž respektována zásada identifikace účastníků v řízení s velkým počtem účastníků.

[11] Skutkové závěry správních orgánů jsou v rozporu s obsahem spisu. Žalobcům není zřejmé, jak hodlá stavebník zajistit, aby po komunikaci se sloupovým portálem mohly projíždět pouze vozidla splňující limit šířky 2,4 m. Nejasná je rovněž situace před garážemi, tedy na pozemcích č. č. X a č. X. Udávaná šířka pozemku č. X, přes který má být přístup na staveniště dále veden, je cca 4 metry, avšak skutečná šíře v terénu je necelé 3 metry. Správní orgány nijak nezkoumaly tento rozpor se skutečnou situací na místě. Pozemek č. X má nevyjasněné majetkové vztahy.

[12] K provedení samotné stavby má být staveništní cesta zajištěna vybouráním otvoru skrz celou budovu, která je historicky cenným objektem a kulturní památkou, což nebylo

památkáři nijak hodnoceno a navíc je to v rozporu se stanoviskem dotčených orgánů (viz str. 10 rozhodnutí stavebního úřadu). Stavbu není možné dle navržených technických řešení realizovat. Stavební úřad postupoval zcela v rozporu se stanoviskem dotčených orgánů, zejména Odboru památkové péče Magistrátu města Brna ze dne 19. 11. 2012. Toto stanovisko je navíc z roku 2012, kdy se počítalo se zcela jiným přístupem na staveniště.

[13] Stanovisko Odboru obchodu, dopravy a služeb Úřadu městské části Brno-střed ze dne 4. 2. 2013 stanovilo jako podmínku, že musí být zachován průchod pro chodce v min. šíři 1,5 m. Je však nepředstavitelné, že zde bude existovat „tunel“ skrz budovu samotnou a zároveň přes jeho dráhu povede nespécifikovaná dřevěná lávka.

[14] Odvolací orgán stanovil stavebníkovi dopracovat projektovou dokumentaci, zejména ve vztahu k návaznosti na sousední objekty, což však stavebník neučinil s „výmluvou“, že mu byla odepřena součinnost. Stavebník se měl obrátit na účastníka řízení, jehož součinnost potřeboval a dále se mohl obrátit na správní orgán, aby součinnost zajistil [§ 50 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“)].

[15] Dosud nebyly uspokojivě provedeny prováděcí dokumentace v návaznosti na stavbu č. p. 1949 a č. p. 1951. Je nutné rovněž provést hydrogeologický a stavebně-technický průzkum zaměřený na základové a nosné konstrukce přistavované části stavby a stavby č. p. 1949, vč. dalších kopaných sond.

[16] Také doplnění prováděcí projektové dokumentace o přístup na střechu v souladu s ČSN 731901 patří k podmínkám, které mají být řešeny ve stavebním řízení, a nikoliv až dodatečně. Nebylo zajištěno nové projektové a realizační řešení, které zajistí, že nedojde k poškození objektu č. p. 1949, a to jak při objektu A, tak i u objektu B, se kterým žalobci v této podobě nemohou vůbec souhlasit. Budova B je úplně novou budovou a zasahuje do vlastnického práva vlastníků všech okolních nemovitých věcí.

[17] Znalci potvrzují nevhodnost umístění úplně nové stavby B. Změny v textové části projektové dokumentace jsou čistě formální nebo zcela nedostatečné, bez vyřešení průjezdů. Konstatování, že během stavby nedojde k omezení komunikace ani značení na tř. Kpt. Jaroše je až absurdní, jako celá projektová dokumentace objektu B. Z pohledu znaleckého je jednoznačné, že při hranici domu č. p. 1949 nemůžou být prováděny zásadní stavební práce spočívající ve vybudování záporové stěny a pilotů, stavebník navíc přípravu takového zásahu do vlastnictví jiného nijak nezdůvodnil veřejným zájmem a technickou přípustností. Pro provedení stavby nepostačuje stanovit podmínku č. 4 – 6 rozhodnutí stavebního úřadu, a tím se vypořádat s dalšími věcnými námitkami žalobců, neboť dům č. p. 1949 ve spoluvlastnictví žalobce je přímo dotčen prováděním stavebních prací v podobě záporové stěny vč. pilotů.

[18] Projektová dokumentace je nekompletní, schází zejména závazné vyjádření statika k faktu, že stavba má zasahovat dokonce pod úroveň základové spáry sousedního objektu, přičemž neexistuje zpracování podélného řezu. Správní orgán pochybil, když nehodnotil všechny důkazy v jejich vzájemné souvztažnosti, zejména pokud nekonfrontoval závěry znalců s pouhým konstatováním v souhrnné technické zprávě v projektové dokumentaci o tom, že údajně nebude zasahováno do okolních pozemků.

[19] Územní rozhodnutí pozbylo platnosti, a napadená rozhodnutí pak nesplňují požadavky stanovené zákonem pro jejich vydání. Rozhodnutí musí být konkrétní především při zhodnocení projektové dokumentace s územním rozhodnutím a musí zkoumat, zda se v čase a prostoru nezměnily podmínky územního rozhodnutí. V tomto případě se podmínky zásadně změnily, napadená rozhodnutí jsou proto neprozkoumatelná a jako taková je nutné je zrušit.

[20] Projektová dokumentace je nadále nejasná v názvu i obsahu – pod bodem č. 7 již dřívějším rozhodnutím bylo stavebníkovi uloženo zprehlednit systém členění a odkazů, což se do dnešního dne ani přes opakovaná upozornění nestalo, a stavebník se o to ani nepokusil.

[21] Projektová dokumentace neobsahuje nebo nedostatečně dokládá zejména vliv výstavby a stavby na životní prostředí, nebyl dodán stavebně historický průzkum a hydrogeologický průzkum byl proveden velmi minimalistickým způsobem v rozporu s pokynem správního orgánu samotného. Projektová dokumentace neuvádí návaznosti na sousední objekt č. or. 39a. Právě návaznost a kótování staveb také správní orgán požadoval po stavebníkovi doložit. Projektová dokumentace dále neuvádí ani, kde se budou nacházet jednotlivé klimatizační jednotky, ani kde se mají nacházet stanoviště odpadů tuhého komunálního odpadu.

[22] Projektová dokumentace je také vnitřně rozporná, když s rozpory ve dvou rozdílných zprávách k inženýrsko-geologickému průzkumu základových poměrů domu č. o. 41 se ani správní orgán, ani stavebník žádným způsobem nevyjádřili. Pokud správní orgán měl tuto námitku za nepřezkoumatelnou, nic mu nebránilo, aby žalobce vyzval dle § 37 správního řádu ke konkretizaci. Správní orgán ovšem na svou poučovací povinnost rezignoval a námitku označil za nepřezkoumatelnou, čímž zasáhl do práv účastníka řízení.

[23] V části statika a části stavební se objevují kusé informace o zajištění stavební jámy (podrobné informace scházejí zcela), jsou zde pouze uvedeny některé údaje v technické zprávě a schematické půdorysy, které se navíc rozcházejí.

[24] Správní orgán také požadoval, aby byla dokumentace doplněna o vysvětlení k počtu parkovacích míst. Stavebník by měl vysvětlit, proč uvažuje s větším počtem garážových stání, když to nevyžadují předepsané počty. Stavebník ale opět pouze prohlásil, že počty parkovacích míst jsou v pořádku – viz str. 23 prvoinstančního rozhodnutí. Vysvětlení ale nebylo poskytnuto žádné. Nelze tak říci, že by takové doplnění mělo splňovat požadavky stanovené samotným správním orgánem.

[25] Účastník řízení má za to, že navržené řešení je v rozporu se schváleným územním plánem města Brna, kdy vnitrobloky mají sloužit především jako klidová zóna, max. je přípustné do vnitrobloků povolit pouze výstavbu podzemních garáží, s tím, že následně bude dotčená plocha určena opětovně rekreaci a odpočinku obyvatel. Přístavba budovy „B“ se v žádném případě nedá chápat jako pokračování řadové zástavby, která je založena v uliční frontě. Takto umístěná stavba dle názoru účastníka řízení není v souladu s doposud platným územním plánem města Brna. Nejedná se o jakoukoliv „dostavbu“ ale o zcela novou budovu, tedy novostavbu. Objekt „B“ nerespektuje obecně závazné právní předpisy v návaznosti i na technické řešení navrhované v projektové dokumentaci. Stavba, bez případného souhlasu vlastníků sousední nemovitosti, musí dodržovat dostatečný odstup od stávající sousední

stavby. V úplně nové výstavbě objektu „B“ jsou některé prostory označovány za nebytový prostor, ačkoliv tak zřejmě nejsou zamýšleny. Vlastník takového prostoru pak může bez dalšího požádat o rekolaudaci. Takový postup zcela záměrně obchází zákon a napadená rozhodnutí takový postup posvěcují.

[26] Žalovaný potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které se nevypořádalo se nedodržením předpisů stavebního úřadu, „Stavební úřad se nevypořádal při hodnocení stanovisek a požadavků dotčených orgánů se souvislostí s potřebou ochrany veřejných zájmů. Nedostatky se týkají také posouzení vlivu stavby na životní prostředí, jsou ignorovány pomocné objekty a zařízení, např. výdechy klimatizace a vzduchotechniky z podzemních garáží. Dojde k devastaci zeleně a prostředí vnitrobloku úplně novou stavbou B. Jde o zastřené jednoznačné úsilí stavebníka zajistit podnikatelský záměr na úkor životního prostředí.

[27] Projektová dokumentace je nedostatečně zpracována i ve vztahu k zakládání, které je navrženo za pomoci vrtaných pilotů. Navržený způsob výstavby přímo ovlivní stávající zástavbu na p. č. X bez respektování hranice vzdálenosti garáží alespoň na 3 m od hranice pozemku p. č. X. Chybí zejména uspokojivé řešení vlastních základových konstrukcí domu č. or. 41 a řešení vlivů stavby na sousední objekty zejména č. or. 39a, 39b na parc. č. X, a pozemek parc. č. X.

[28] Správní orgán má vždy přihlížet k obsahu podání. Námitky, o kterých uvedl, že měly být řešeny v rámci územního řízení, měl hodnotit jako podnět k zahájení přezkumu popř. obnově řízení. Není možné konstatovat, že se některými námitkami „*stavební úřad vůbec nebude zabývat*.“

[29] Jako součást žalobní argumentace žalobci a) a b) označili stanovisko společnosti OK atelier s.r.o., znalce Ing. D. K. ze dne 2. 1. 2015 a stanovisko společnosti Znalci a odhadci – znalecký ústav, spol. s r.o., ze dne 6. 1. 2015. Tato stanoviska zaslali soudu společně s žalobou.

[30] **Žalobce c)** v žalobě ze dne 19. 12. 2016 konstatoval, že z rozhodnutí správních orgánů vyplývá zjevná snaha vyhovět stavebníkovi a je jim společně ignorování tvrzení a důkazů ze strany žalobce. Dále namítal, že ve stavebním povolení absentují základní náležitosti. Z odůvodnění rozhodnutí nevyplývá, zda jsou splněny všechny zákonem stanovené podmínky, zda byly předloženy všechny zákonem požadované doklady a zda lze stavbu podle nich provést. V rozhodnutí rovněž nebyl posouzen soulad s veřejnými zájmy a s obecnými požadavky na výstavbu. Za veřejný zájem je nutno považovat soulad stavby s platnou územně plánovací dokumentací. Touto záležitostí se mělo zabývat územní rozhodnutí, v předmětné věci však platné územní rozhodnutí neexistuje. Soulad stavby s obecnými požadavky na výstavbu rovněž nebyl dostatečně doložen a prokázán. Z rozhodnutí rovněž musí být zřejmé, jaká závazná stanoviska byla opatřena a zda jsou kladná, jaké zvláštní předpisy se věci týkají a zda je s nimi stavba v souladu. To v rozhodnutí žalovaného absentuje.

[31] Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání ani úvahy, kterými se řídil. Žalovaný věnoval svému stanovisku ve věci pouze

1,5 strany textu, což je nedostatečné. Žalovaný pouze obecně zkonstatoval, že stavební povolení splňuje požadavky právních předpisů, což nelze považovat za řádné odůvodnění rozhodnutí, a to je tak nutno považovat za nepřezkoumatelné.

[32] Územní rozhodnutí č. 270 ze dne 26. 7. 2012, č. j. 1200042082/UHNL/STU/005, pozbylo platnosti dne 30. 8. 2014, tedy před vydáním stavebního povolení. V tomto územním rozhodnutí nebyla stanovena lhůta delší než 2 roky, stavebník nepožádal o prodloužení jeho platnosti a ve lhůtě 2 let nebyla ani podána úplná žádost o stavební povolení. Žádost stavebníka nelze považovat za úplnou vzhledem k tomu, že byl celkem 4 x vyzýván, aby svou žádost doplnil, a to ještě i v roce 2015.

[33] Tento nedostatek nebylo možné sanovat tím, že bylo Magistrátem města Brna vydáno stavební povolení k součásti stavby - vodnímu dílu retenční nádrže k zachycení srážkových vod, dne 18. 12. 2012, č. j. MMB/0425966/2012, a jehož platnost byla prodloužena o další 2 roky rozhodnutím ze dne 23. 2. 2015. Tím může být teoreticky ovlivněna část výroku II. územního rozhodnutí *SO 08 Přípojka kanalizace*. Rozhodnutí o povolení vodního díla retenční nádrže však nemůže mít souvislost s výrokem I. územního rozhodnutí č. 270 *SO 02 Dostavba objektu B* a *SO 03 Přístavba podzemních garáží*. Výroky I. a II. územního rozhodnutí č. 270 netvoří nedílný celek, naopak týkají se zcela jiných stavebních objektů. Tento názor potvrzuje i Metodické doporučení Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 25. 7. 2008. Řízení před speciálním stavebním úřadem ohledně vodního díla nemá žádnou souvislost s řízením před obecným stavebním úřadem.

[34] Pokud se týká stavebního povolení vydaného speciálním stavebním úřadem pro stavbu vodního díla „retenční nádrže“, žalobce c) se domnívá, že bylo vydáno platně a nezaniklo, pokud skutečně byla prodloužena jeho platnost. Dle jeho názoru ale rozhodnutí o prodloužení platnosti bylo vydáno dodatečně po podání odvolání, neboť žalobce c) v té době pečlivě sledoval úřední desku a žádné takové rozhodnutí nebylo formou veřejné vyhlášky oznámeno.

[35] Žalobce c) poukázal dále na zrušovací rozhodnutí žalovaného ve věci z dubna 2015, kde bylo uloženo stavebnímu úřadu pokusit se o smírné odstranění sporů a v návaznosti na to vytvořit podmínky pro dopracování projektové dokumentace, zejména návaznost na sousední stavbu ve vlastnictví žalobce. Správní orgán se nepokusil o smírné odstranění sporů mezi účastníky, pokud bylo svoláno ústní jednání, byl zde pouze dán prostor k přednesu stanovisek, což za pokus o smír považovat nelze. Žalobce c) se opakovaně vyjadřoval, že je připraven poskytnout stavebníkovi součinnost a vstup do jeho nemovitosti umožnit, o čemž jsou ve spisu důkazy.

[36] Stavebník nedopracoval projektovou dokumentaci (ani ve výkresové části) tak, aby byla jednoznačně vyřešena návaznost stavby na sousední nemovitosti č. p. 39a a 39b. Neobsahuje kóty odstupu staveb, řezy s návazností na sousední stavby ani návaznost obou staveb, pokud jde o hloubku založení. Stavebník nedoplnil projektovou dokumentaci tak, jak to požadoval odvolací správní orgán, tedy doplnit grafickou podobu pohledů uličního a dvorního a řez stávajícím domem č. p. 41 s návazností na sousední domy č. p. 39a, 39b, 43 a 45. Doplnění projektové dokumentace přitom nic nebránilo.

[37] Na základě výše uvedeného žalobci navrhli, aby soud rozhodnutí žalovaného,

eventuálně i rozhodnutí stavebního úřadu, zrušil.

[38] Pro možný vznik újmy žalobcům prováděním a případně i dokončením stavby byl žalobě **žalobců a)** a **b)** přiznán odkladný účinek usnesením zdejšího soudu ze dne 17. 1. 2017, č. j. 29 A 251/2016-130. Žalobě **žalobce c)**, která byla v té době vedena pod sp. zn. 29A 15/2017, byl odkladný účinek přiznán usnesením ze dne 23. 2. 2017, č. j. 29 A 15/2017-49. Jelikož bylo žalobami napadeno stejné rozhodnutí žalovaného, soud pro účelnost usnesením ze dne 21. 4. 2017, č. j. 29 A 251/2016-157 a č. j. 29 A 15/2017-68, rozhodl, že řízení o jednotlivých žalobách vedené zvlášť pod sp. zn. 29 A 251/2016 a sp. zn. 29 A 15/2017 spojí ke společnému projednání pod sp. zn. 29 A 251/2016. Aby se zabránilo vzniku újmy třetí osobě - stavebníkovi, o žalobě bylo rozhodnuto přednostně v souladu s § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř.“).

III. Vyjádření žalovaného k žalobám

[39] Ve vyjádřeních k žalobám žalovaný především odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K žalobě **žalobců a)** a **b)** dále uvedl, že účastníci řízení se mohou dovolávat ochrany výhradně svých vlastnických práv, a nepřísluší jim tak zpochybňovat okruh účastníků řízení. Žalobci navíc nezpochybnili vypořádání této námitky odvolacím orgánem, pouze svoji námitku zopakovali. Přístupová komunikace se sloupovým portálem může být využívána pouze takovými vozidly, která budou splňovat stávající dopravní značení, tzn. 2,4 m. Není zřejmé, z čeho žalobci vyvozují nevyjasněnost majetkových práv k pozemku č. X, v katastru nemovitostí je jako vlastník zapsáno statutární město Brno. Staveništní tunel bude vybudován v domě stavebníka, který má právo rozhodnout o zásahu do své nemovitosti. Zásah do fasády byl odsouhlasen závazným stanoviskem Magistrátu města Brna, Odboru památkové péče ze dne 19. 11. 2012, č. j. MMB/0364168/2012. Žalobci v žalobě pouze zopakovali odvolací námitky uplatněné žalobcem a), které však byly v napadeném rozhodnutí vypořádány. Žalobce b) nerozporuje porušení svých práv, případně způsob vypořádání jím uplatněných námitek, a z žaloby tak nelze dovodit porušení jeho práv.

[40] K žalobě **žalobce c)** žalovaný konstatoval, že část námitek byla vypořádána již v napadeném rozhodnutí. Dále uvedl, že řízení před správním orgánem prvního stupně a odvolacím orgánem tvoří jeden celek, a není tak důvod, aby odvolací orgán znovu rozhodoval ve věci. Jeho úkolem je přezkoumat postup stavebního úřadu. Stavebník podal v době platnosti územního rozhodnutí úplnou žádost o vydání územního rozhodnutí. Za úplnou byla žádost o stavební povolení označena již v roce 2013, kdy opatřením ze dne 4. 3. 2013 zahájil stavební řízení a v době platnosti územního rozhodnutí vydal ve věci první stavební povolení. Nutnost doplnění podkladů nastala až během dalšího řízení. V průběhu stavebního řízení tak nemohlo územní rozhodnutí pozbýt platnosti. Stav projektové dokumentace byl dostatečný.

[41] Stavební úřad respektoval pokyn žalovaného ke smírnému řešení sporů mezi účastníky stavebního řízení. Přes dvojí ústní jednání ve věci nedošlo ke smíru mezi účastníky řízení, a proto nezbývalo než ve věci rozhodnout.

[42] Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žaloby zamítl.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

[43] Osoba zúčastněná na řízení I), tedy stavebník, v podání ze dne 29. 3. 2017 upozornila na to, že žaloba žalobců a) a b) neobsahuje žádné nové žalobní body, než které byly vypořádány v napadeném rozhodnutí. Dle jejího názoru má žaloba obstrukční charakter, žalobci se snaží zabránit realizaci stavby, která je řádně povolena.

[44] Dále uvedla, že žalobní body nejsou dostatečně konkretizované, byla porušena koncentrační zásada, většina námitek měla být uplatněna v rámci územního řízení, popřípadě v určité fázi stavebního řízení, kdy k tomu byly vyzváni. Otázky přípustnosti stavby s ohledem na její dopad na území byly posouzeny v územním řízení, předmětem stavebního řízení je pouze problematika, která je předmětem stavebního řízení. Žalobci nejsou k žalobě aktivně legitimováni a žalobní argumenty nejsou důvodné. Předpokladem je, aby bylo tvrzeno a prokázáno, jak byli kráceni na svých právech, musí být zřejmé, do kterého jejich skutečného práva bylo zasaženo. Pokud jde o průzkumné práce ve vztahu k budově č.p. 1949, která je ve spoluvlastnictví žalobce a), ten k nim nedal souhlas, ač k tomu byl opakovaně vyzván a není možno, aby nyní těžil ze situace, kterou sám zavinil. Pokud by jeho obava z dotčení podstaty budovy byla důvodná, jistě by umožnil, aby průzkum byl proveden. Tvrzení žalobce a) v souvislosti s možným dotčením jsou v rovině spekulací. Stavba je navržena tak, aby uvedená budova nebyla dotčena, záporná stěna i piloty jsou navrženy tak, že se nebudou dotýkat budovy č.p. 1949. Stavebně technické řešení bylo ústupkem žalobců, stavebník zvolil řešení s odstupem mezi budovami, byť běžným řešením je, že stavby na sebe navazují a poskytují si oporu.

[45] Pokud se týká okruhu účastníků, není zřejmé, proč by účastníky měly být označené osoby. Především ale, pokud tyto osoby měly zájem být účastníky, mohly se přihlásit v průběhu celého řízení. Žalobcům nepřísluší hájit práva dalších osob, netvrdí ani, jak tím mohlo být zasaženo do jejich práv.

[46] K námitkám ohledně přístupu ke stavebnímu pozemku osoba zúčastněná na řízení I) konstatovala, že stavebník nikdy neplánoval dopravovat stavební materiál sloupořadím. V souladu s projektovou dokumentací je plánován průjezd přes budovu ve vlastnictví stavebníka, který byl odsouhlasen příslušným památkovým úřadem. Nedojde k žádnému vybourání kusu budovy, jak žalobci uvádějí, tedy ani k žádnému dramatickému a nevratnému zásahu do historické budovy.

[47] Pokud se týká hydrogeologického průzkumu, stavební úřad dospěl k závěru, že provedené průzkumy jsou dostatečné, a to i s ohledem na nesoučinnost žalobce a). Pokud se nyní žalobci průzkumu domáhají, jde z jejich strany o šikanózní praktiku. Žalovaný o této otázce rozhodl v rámci svého uvážení, které podrobně odůvodnil.

[48] Ve vztahu k námitkám napadajícím vhodnost vybudování budovy B i jednotlivých stavebních postupů a odkazům na stanovisko společnosti OK atelier s.r.o., znalce Ing. D. K. ze dne 2. 1. 2015 a stanovisko společnosti Znalci a odhadci – znalecký ústav, spol. s r.o., ze dne 6. 1. 2015 osoba zúčastněná na řízení I) konstatovala, že námitky proti stavbě budovy B náležely do stadia územního řízení. Dále uvedla, že je nutno přihlížet k povaze uvedených stanovisek, která jsou listinnými důkazy a vyjádřil se k nim žalovaný v napadeném

rozhodnutí. Jedná se o pouhá tvrzení, bez průzkumu na místě samém.

[49] V podání k žalobě **žalobce c)** ze dne 5. 4. 2017 osoba zúčastněná na řízení I) uvedla, že žaloba obsahuje převážně žalobní body, které byly vypořádány v napadeném rozhodnutí. Je zřejmé, že námitky jsou obdobné jako námitky odvolací a žalovaný se s nimi vypořádal. Žalobce neprokazuje krácení svých práv. Pokud se týká obecného tvrzení ohledně možnosti poškození stavby v jeho spoluvlastnictví, během řízení byla provedena řada průzkumů a měření, což bylo promítnuto do projektové dokumentace, jak je výslovně uvedeno v napadeném rozhodnutí. Žalovaný dospěl k závěru, že řešení je takové, aby nezpůsobilo škody na okolních budovách.

[50] Námitka nesouladu s územním plánem města Brna měla být uplatněna v rámci územního řízení. Napadené rozhodnutí je řádně odůvodněné, přezkoumatelné. Odůvodnění námitek není obsaženo pouze na 1,5 strany, jak žalobce c) uvádí, systematicky se prolíná celým odůvodněním.

[51] Územní rozhodnutí je platné, neboť stavebník podal žádost o stavební povolení v souladu s ustanovením §93 odst. 4 stavebního zákona, tedy podal „úplnou“ žádost, na což nemá vliv, zda obsahuje veškeré přílohy, jak vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, č.j. 7As 148/2014-70. Platnost územního rozhodnutí je pak dána i s ohledem na podání žádosti o stavební povolení na stavbu retenční nádrže. Podporou této argumentace je rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 3. 2016, sp. zn. 59A 111/2014.

[52] Projektová dokumentace byla dopracována v maximálním možném rozsahu, jak to bylo v možnostech stavebníka s ohledem na to, že nedošlo ke smírnému řešení mezi účastníky. S ohledem na výše uvedené navrhl(a) osoba zúčastněná na řízení I) žaloby zamítnout a přiznat jí náhradu nákladů řízení.

[53] Osoba zúčastněná na řízení V) Z. R. v podání ze dne 6. 6. 2017 uvedla, že realizace dané stavby může výrazně narušit statiku garáže na pozemku č. X v jejím vlastnictví a ovlivnit její užívání. Rovněž není po dobu stavby zabezpečen bezpečný příjezd do garáže. Dále se osoba zúčastněná na řízení V) Z. R. společně s osobou zúčastněnou na řízení IV) V. R. vyjádřily v podání ze dne 19. 10. 2017. Zde bylo namítáno výrazné omezení užívání garáže v době stavby, zvýšení provozu v době stavby, kdy přes bezprostředně sousedící pozemek budou jezdit stavební stroje a další technika, po realizaci stavby zde bude rovněž zvýšený provoz. Společně navrhly zrušení napadeného rozhodnutí.

V. Další podání žalobce a) a osoby zúčastněné na řízení I)

[54] Žalobce a) posléze soudu zaslal ve věci další tři podání, a to ze dne 27. 9. 2017, ze dne 9. 10. 2017 a ze dne 18. 10. 2017. V prvním z nich především uvedl, že „přístavba“ ke stávajícímu objektu, domu tř. Kpt. Jaroše 4, je novou stavbou a nikoliv přístavbou nebo dostavbou, což musí být soudu známo, je to samo o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Navíc je zřejmé, že se jedná o obchodní projekt, který je nerealizovatelný,

absolutně nepřipravený. Platné povolení slouží pouze komerčnímu prodeji, žadatel o stavební povolení nikdy nechtěl stavět, jedná se o zhodnocení zakoupené investice, stavebník již nyní celý projekt včetně stávajících nemovitostí nabízí k prodeji s informací, že soud ve věci jedná rychle. Vyslovil přesvědčení, že soud již zjistil, že je nutno věc zrušit a vrátit orgánu prvního stupně. Jako důkaz předložil znalecký posudek ze srpna 2017 znalce Ing. B. H. a autorizovaného statika Ing. D. K., dle vyjádření žalobce a) opatřené podle §126a OSŘ doložkou, aby mohl být použit jako jeden z důkazů nereálnosti územního i stavebního povolení.

[55] Osoba zúčastněná na řízení I) se v podání ze dne 10. 10. 2017 vyjádřila k důkaznímu návrhu žalobce a) ze dne 27. 9. 2017. Uvedla, že dokument nyní nazvaný „znalecký posudek“ byl soudu zaslán již s žalobou, tenkrát byl označen jako „stanovisko“. Námitky v něm uplatněné patří do územního řízení, nejde o znalecký posudek, protože jej nezpracoval autorizovaný znalec a neodpovídá požadavkům na znalecký posudek. To se zřejmě žalobce a) nyní snaží překonat obstaráním znalecké doložky Ing. B. H. ze dne 5. 8. 2017, připojené k původnímu stanovisku z 2. 1 2015. Dle názoru osoby zúčastněné na řízení I) se Ing. B. H. i Ing. D. K., který původní stanovisko vypracoval, dopouštějí přestupku. V tomto ohledu bude dán podnět k zahájení řízení. Dle osoby zúčastněné na řízení I) je předmětná stavba plně realizovatelná. Žádost o stavební povolení byla podána na rekonstrukci a přístavbu domu – objektu ve dvorním traktu a na tuto stavbu také bylo vydáno stavební povolení, které splňuje veškeré náležitosti. Osoba zúčastněná na řízení I) nevidí důvod, proč by snaha o zhodnocení investice měla vést k nezákonnosti stavebního povolení.

[56] V podání ze dne 9. 10. 2017 žalobce a) opakovaně namítl, že žalovaný nesprávně zjistil a posoudil skutkový a právní stav, především ve vztahu k dostavbě – ve skutečnosti úplně nové stavbě budovy B. Byly zanedbány technické prvky umístění, a to s ohledem na formální územní rozhodnutí. Žalovaný neposuzoval, zda jde o novou stavbu, nebo nepřesnost stavebního úřadu. Jednou se hovoří o polyfunkčním domě, jindy o změně dokončené stavby, jindy o dostavbě a přístavbě, rovněž také o rekonstrukci a přístavbě. Stavební úřad rozhodoval tak, aby měl rozhodnutí „za sebou“. Muselo mu být jasné, že se podle něho stavět nebude, i když bude pravomocné. Cílem bylo, aby si žadatel rozvázal ruce ke změnám, které ještě více poškodí danou lokalitu. V rozhodnutí je zakrývána podstata věci, vychází se z účelových podání žadatele, došlo k porušení předpisů, a to vyhlášky č. 83/1976 Sb. ve znění vyhlášky č.378/1992 Sb. Ve věci se neposuzovaly podmínky pro novou stavbu ve vnitrobloku, vše se kumulovalo tak, aby možnost stavby vycházela. Místo hydrogeologického průzkumu se předložily fotografie a vykonal se jen jeden vrt. Žalobce a) se dovolává veřejného zájmu v předmětné lokalitě a splnění všech podmínek stanovených právními předpisy vzhledem k historickému komplexu evropského významu, budovy č.p. 1949 a ostatních budov význačného stavitele a mecenáše umění F. A. Dvořáka. Veřejný zájem spočívá i v tom, že každá stavba má být připravena tak, aby bylo zřejmé, že její umístění a realizace neohrozí danou lokalitu.

[57] V podání ze dne 18. 10. 2017 žalobce a) poukázal na právo osoby dotčené stavbou zpochybňovat činnost a úvahy stavebního úřadu. Dále poukázal na to, že soud může zrušením rozhodnutí stavebního úřadu odvrátit hrozící nebezpečí. Stavební úřad se vůbec nezabýval situací na místě samém, jinak by rozhodnutí nemohl vydat. Do uvažované památkové zóny je umísťován zcela nový objekt, označený jako dostavba, do zeleně vnitrobloku se zasahuje

nadměrnou stavební hmotou, napojenou na památkový komplex stavitele Dvořáka, tzv., římský styl pozdního klasicismu. Hrozí znehodnocení celé oblasti, a to jen proto, že žadatel chce zhodnotit svůj majetek. Obviňování znalce svědčí o způsobech, které žadatel o stavební povolení volí v celém stavebním řízení. Dále žalobce a) připomněl znovu nedostatky v okruhu účastníků stavebního řízení a zdůraznil nutnost zrušení územního rozhodnutí i stavebního povolení.

VI. Jednání konané dne 24. 10. 2017

[58] Při jednání zástupce žalobce a) a b) odkázal na obsah žaloby, uvedl, že za nejzávažnější problém řízení před správními orgány považuje nesprávně stanovený okruh účastníků. Účastníci řízení měli být vyhledáni stavebním úřadem, aby jim bylo umožněno hájit svá práva. Předložil potvrzení Státního pozemkového úřadu o restituci pozemku v sousedství povolované stavby, s tím, že tato listina prokazuje, že účastníky řízení mělo být dvacet dalších osob. Stejná vada postihovala i územní řízení, jehož se z důvodu pochybení správního orgánu nezúčastnili ani žalobci. V projektové dokumentaci ani v napadeném rozhodnutí nebyla dostatečně řešena otázka dopravy na stavbu. Na komunikaci, přes kterou má být doprava vedena, stojí historicky cenné sloupky, mezi kterými projede pouze osobní automobil, nikoliv však stavební technika a nákladní automobil. Stavební úřad si v této souvislosti nevyžádal stanovisko památkového úřadu, nevyžádal si ho řádně ani ohledně řešení dopravy přes objekt ve vlastnictví stavebníka, kdy fakticky dojde k proražení dvou tunelů skrze fasádu domu, a tato fasáda bude zlikvidována, byť se jedná o kulturní památku. Dalších přehmatů se dopustil žalovaný, pokud nejprve trval na dopracování projektové dokumentace, posléze od toho upustil a spokojil se s vysvětlením stavebníka. O nedostatečnosti projektové dokumentace svědčí i odborné vyjádření a znalecké posudky, respektive vyjádření doplněné o znaleckou doložku. Znalci se vyjadřují mimo jiné k tomu, že v případě objektu B nejde o dostavbu, jedná se o zcela novou stavbu, tento objekt je stejný, ne-li větší než stávající stavba, má 6 pater, je umístěn ve vnitrobloku, což je v rozporu s územním plánem. Ve stavebním řízení taktéž nebyla řešena otázka kácení stromů ve vnitrobloku. V konečném návrhu připomněl, že stanovisko společnosti OK atelier s.r.o., znalce Ing. D. K. ze dne 2. 1. 2015 a stanovisko společnosti Znalci a odhadci – znalecký ústav, spol. s r.o., ze dne 6. 1. 2015 jsou nedílnou součástí žaloby, tedy žalobní argumentace.

[59] Zástupkyně žalobce c) nejprve vyslovila souhlas s obsahem písemných podání žalobců a) a b) a rovněž s ústním přednesem jejich zástupce u jednání. Zdůraznila, že žalobce c) setrvává na žalobních tvrzeních, právní rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná a vadná, jejich podklady byly nedostatečné. Nejzávažnějším nedostatkem je absence platného územního rozhodnutí, neboť ve lhůtě dvou let od platnosti územního rozhodnutí nebyla podána úplná žádost o stavební povolení. Nelze souhlasit s argumentací žalovaného ohledně úplnosti podání žádosti o stavební povolení a z toho odvozované platnosti územního rozhodnutí. Stavební úřad opakovaně požadoval doplnění projektové dokumentace a stavebníka poučoval o tom, že v případě nedoplnění bude řízení zastaveno. Projektová dokumentace i veškeré doklady musí být kompletní, musí obsahovat předepsané přílohy tak, jak to požadují příslušné stavební předpisy. Neúplnost příloh sice představuje tzv. „jinou vadu“, při jejím odstranění je však nutno postupovat dle §45 odst. 2 správního řádu.

[60] Platnost územního rozhodnutí nemohla být zachována ani s ohledem na vydání stavebního povolení na stavbu vodního díla – retenční nádrže. Je nutno přihlédnout k tomu, že byla vedena vlastně dvě spojená, ale samostatná územní řízení – jedno o změně stavby, druhé o umístění stavby. Vlastní stavby se týkalo řízení o změně stavby, vše ostatní, včetně vodního díla, spadalo pod rozhodnutí o umístění stavby. Stavební povolení ohledně vodní stavby tedy nemohlo mít vliv na rozhodnutí o umístění stavby. V konečném návrhu setrvala na dosavadních argumentech dále vznesla novou námitku, že došlo k pochybení, pokud ve stavebním řízení, které se týkalo retenční nádrže, byl jiný okruh účastníků než v územním řízení o téže věci.

[61] Žalovaný odkázal na písemné vyjádření k věci.

[62] Zástupkyně osoby účastněné na řízení I) zdůraznila, že žalobci pouze opakují své dosavadní argumenty a odkázala na obsah písemných podání. Zástupce osob zúčastněných na řízení IV) a V), manželů R., konstatoval, že jedním z nejzávažnějších problémů je doprava na stavbu, která není dostatečně vyřešena, tento problém se dotýká jeho klientů, domnívají se, že budou dotčeni na možnosti řádně užívat svou garáž. Osoby zúčastněné na řízení VII) Ing. Y. P. a VIII) Ing. V. D. uvedly, že se zcela ztotožňují se stanovisky žalobců.

[63] K věci se dále vyjádřil žalobce a). Připomněl tři písemná vyjádření, která ve věci podal osobně. Vyzdvihl důležitost znaleckého posudku, který zaslal soudu s prvním vyjádřením ze dne 2. 10. 2017. Jeho autory jsou statik a znalec, kteří se předmětnou stavbou zabývají již pět let. Znalecká doložka byla k tomuto posudku doplněna s ohledem na jeho důležitost, aby byly splněny náležitosti. Poukázal na to, že dům ve vnitrobloku byl původně navrhován vyšší, nyní toto opět hrozí a zdůraznil, že současní účastníci řízení by vzhledem na rozhodnutí soudů byli účastníky řízení i v případě zvýšení počtu pater. Poukázal na možnost vykáčení zeleně, která hrozila s ohledem na územní plán, a která byla odvrácena. Uvedl, že správní orgány i krajský soud jsou povinni hájit veřejné zájmy, neboť všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vždy hovoří o opomenutí veřejného zájmu. Je třeba mít cit ke kulturnímu dědictví, přihlédnout k tomu, že stavebník vlastně ve vnitrobloku staví sídliště. Připomněl neplatnost územního rozhodnutí i s ohledem na špatně určený okruh účastníků, Zdůraznil, že správní orgány se vůbec nezabývaly veřejným zájmem. Ve veřejném zájmu bylo rovněž vyřešit otázku spodních vod, což se nestalo.

VI. Posouzení věci soudem

[64] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloby nejsou důvodné**.

[65] V první řadě je třeba uvést, že žalobci byli účastníky předchozího správního řízení a v žalobě tvrdili, že napadeným rozhodnutím byli zkráceni na svém vlastnickém právu, právu na spravedlivý proces atd. Hypotéza § 65 s. ř. s. tedy byla naplněna a žalobcům svědčila aktivní žalobní legitimace. K tomu je třeba dodat, že podle § 65 odst. 1 s. ř. s., který vymezuje žalobní legitimaci v tomto soudním řízení, platí: „*Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního*

orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“

[66] Z citovaného ustanovení vyplývá, že musí být z každé námitky uplatněné v žalobě zřejmé, jakým způsobem byl žalobce ve vztahu k dané námitce žalobou napadeným rozhodnutím nebo řízením, které mu předcházelo, zkrácen na svých právech. Tento právní názor potvrzuje i dosavadní judikatura správních soudů. Již Vrchní soud v Praze ve vztahu k předchozí právní úpravě správního soudnictví, která byla v tomto ohledu založena na obdobných principech, v rozsudku ze dne 17. 5. 1999, č. j. 6 A 95/94-87, judikoval, že žalobce se může ve správním soudnictví domoci ochrany jen proti porušení těch vlastních práv, na nichž byl vydaným rozhodnutím sám zkrácen, žalobce tedy před správním soudem není oprávněn např. k tomu, aby si žalobou osvojil námitky třetích osob, uplatněné v řízení správním a týkající se porušení práv těchto osob, tím spíše tam, kde taková třetí osoba sama žalobu nepodala. Obdobně Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 25. 10. 2006, č. j. 15 Ca 144/2005-83, uvedl, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu může žalobce namítat pouze porušení svých práv, a nikoliv také práv jiného subjektu nebo veřejného zájmu, pokud nejde o subjekt, kterému ve správním řízení zvláštní zákon přiznává oprávnění prosazovat a obhajovat zájmy společnosti. Proto žalobce v řízení o žalobě nemůže namítat ani porušení práv jiných osob zúčastněných na řízení, a to i kdyby měly stejný zájem na vyhovění žalobě. Konečně i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001-67 (publikován ve Sbírce NSS pod č. 379/2004 Sb.; rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz), konstatoval, že žalobce může účinně namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou byl zkrácen na svých právech, přičemž zkrácením na právech je pak nutno rozumět nejen zkrácení na právech hmotných, ale i na právech procesních. Ke stejným závěrům dospěl opětovně Nejvyšší správní soud i např. v rozsudku ze dne 29. 8. 2008, č. j. 5 As 10/2008-103 (publikován ve Sbírce NSS pod č. 2256/2011 Sb.). Na podkladě těchto závěrů pak přistupoval zdejší soud k jednotlivým námitkám žalobců.

[67] Žalobci před soudem do značné míry zopakovali námitky uplatněné již v rámci odvolacího řízení. S jejich vypořádáním nebyli spokojeni, avšak soud se s jejich tvrzeními neztotožnil a odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného považuje za dostatečné a nezbyvá než na ně odkázat. S odvoláním žalobce a), které se do značné míry shoduje s žalobou **žalobců a) a b)**, se žalovaný vypořádal především na str. 22 až 26 napadeného rozhodnutí. K námitce ohledně okruhu účastníků stavebního řízení správně uvedl, že z námitky není zřejmé, v čem žalobce spatřuje přímé dotčení svých práv. Stejně jako v odvolání ve stavebním řízení nemůže odvolatel uplatňovat práva jiných osob, ani žaloba proti rozhodnutí správního orgánu není koncipována jako *actio popularis* neboli veřejná žaloba. Žalobci a) a b) rovněž neuvedli, jakým způsobem byli dotčeni na svých právech tím, že údajně v rozhodnutí nebyla respektována zásada identifikace účastníků v řízení s velkým počtem účastníků. Jak již bylo uvedeno výše, tvrzená nezákonnost rozhodnutí se musí i projevit v narušení práv žalobce. K tomu je potřeba toto tvrdit a také prokázat.

[68] Pokud se týká námitky, že není zřejmé, co bylo předmětem řízení, hovoří se o dostavbě, případně přístavbě, přičemž je zjevné, že se ve vnitrobloku jedná o novou stavbu, což je důvodem zrušení napadeného rozhodnutí, soud konstatuje, že námitka není důvodná. Od počátku je zřejmé, že je povolována stavba, která tvoří celek, je propojená podzemním

podlažím, obsahuje stavební úpravy stávajícího objektu tř. Kpt. Jaroše č. 1950/41 na pozemku p. č. X a přístavbu podzemních garáží s objektem na pozemku p. č. X a X, přičemž je členěna na jednotlivé stavební objekty. Přesné označení je uvedeno výše v odst. [2]. Není zastíráno, že objekt B a podzemní garáže - objekt C jsou novými objekty, které jsou dostavovány ke stávající stavbě

[69] Jak bylo uvedeno v rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného, přístupová komunikace se sloupovým portálem může být využívána pouze takovými vozidly, která budou splňovat stávající dopravní značení, tedy i projezdni šířku 2,4 m mezi sloupy portálu, a to za účelem údržby vnitrobloku, zahrady a trafostanice. Soudu není zřejmé, proč by stavebník nemohl zajistit, aby tato podmínka byla dodržena. Předmětnou šířku splňuje většina osobních automobilů, vozidel typu SUV i některé dodávky. Staveništní cesta nebude vedena přes komunikaci se sloupovým portálem ani za jejich hranicí. Námitky týkající se možného poškození sloupového portálu stavebními stroji a námitky týkající se zvýšení provozu v souvislosti se stavbou jsou tedy nedůvodné.

[70] Propojení po dobu provádění samotné stavby se podle projektové dokumentace uskuteční výlučně z třídy Kpt. Jaroše přes dům č. p. 1950 ve vlastnictví stavebníka (stávající objekt A), který k tomu účelu bude stavebně upraven. Připojení objektu A na třídu Kpt. Jaroše bylo povoleno rozhodnutím Úřadu městské části Brno-střed, Odbor obchodu, dopravy a služeb, ze dne 14. 12. 2011, č. j. 110053007/URBJ/SSU/003. Zásah do fasády objektu A byl odsouhlasen závazným stanoviskem Magistrátu města Brna, Odbor památkové péče, ze dne 19. 11. 2012, č. j. MMB/0364168/2012. Není tedy pravdou, že by se k věci nevyjadřoval Odbor památkové péče. Z námítky žalobců není zřejmé, v čem spatřují rozpor se stanovisky dotčených orgánů a hlavně, jakým způsobem jsou tímto případným rozporem dotčení na svých právech.

[71] K tomu lze odkázat na již uvedené v odstavci [66] s tím, že k tomuto závěru je nutné analogicky uplatnit také závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 As 2/2009-80 (publikován ve Sbírce NSS pod č. 2061/2010 Sb.): „*Námitky ekologického občanského sdružení je vždy nutno posuzovat právě s přihlédnutím k zájmům, které toto sdružení ve správním řízení hájí. Je-li sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny oprávněno být účastníkem správního řízení, nelze dovodit, že má možnost hájit v tomto řízení i zájmy jiné, s ochranou přírody a krajiny nesouvisející. Takové občanské sdružení by se totiž z pozice ochránce přírody a krajiny dostávalo do pozice univerzálního dohlázeatele nad zákonností postupu a rozhodnutí správních orgánů v podstatě v neomezeném rozsahu, což podle Nejvyššího správního soudu není smyslem a účelem účastenství ekologických občanských sdružení ve správních řízeních. Hodnotí-li tedy správní orgány námitky ekologického občanského sdružení, musí se nejprve zabývat tím, zda se tyto týkají zájmů, které toto sdružení hájí a které lze podřadit pod zájmy upravené zákonem o ochraně přírody a krajiny (srovnej zejména ust. § 1 až § 3 citovaného zákona), případně pod jiný zákon, který rovněž občanským sdružením přiznává privilegované postavení [...] uplatňuje-li občanské sdružení, které postavení účastníka správního řízení odvozuje z ust. § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny, námitky nesouvisející s ochranou přírody a krajiny tak, jak je vymezená citovaným zákonem, je zcela postačující, uvede-li správní orgán, proč se takové námitky netýkají zájmů, které má občanské sdružení ve správním řízení hájit.*“

[72] Jestliže Nejvyšší správní soud klade při ochraně veřejného zájmu zvýšené nároky na účastenství (a argumentaci) spolků chránících tyto veřejné zájmy, je třeba o to více (*argumentum a maiori ad minus*), tyto nároky vztahovat k fyzickým osobám, v posuzovaném případě žalobcům. Z námitky žalobců není možno dovodit, čím by bylo v důsledku namítaného pochybení správních orgánů zasaženo do jejich hmotněprávních či procesněprávních práv, jelikož jejich námitka se týká pouze památkové péče jako veřejného zájmu. Žalobci by se v případě přiznání aktivní žalobní legitimace soudem k této žalobní námitce, dostali v otázce památkové péče do pozice univerzálního dohlázeatele nad zákonností postupu a rozhodnutí správních orgánů v podstatě v neomezeném rozsahu. To však není smyslem a účelem správního soudnictví. Žalobci nejsou obecnými protektory památek.

[73] Pozemek parc. č. X je v katastru nemovitostí zapsán na LV č. X s uvedeným vlastníkem statutárním městem Brnem, bez zápisu jiných práv či omezení vlastnického práva. Z námitky není zřejmé, z čeho žalobci vyvozují nevyjasněnost majetkových práv k uvedenému pozemku a z toho vyplývající dotčení na svých právech. Pokud se týká námitek účastníků i osob zúčastněných na řízení ve vztahu k narušení jejich práv v souvislosti s přístupem na staveniště po pozemcích před garážemi jsou rovněž nedůvodné, neboť se zde s vedením stavební cesty nepočítá.

[74] Stavební úřad pro provedení stavby stanovil řadu podmínek, mj. dodržet požadavky podle stanoviska Úřadu městské části Brno-střed, Odbor obchodu, dopravy a služeb, ze dne 4. 2. 2013, č. j. 13009373/URBJ/SSU/001. Mezi ně patří i to, že bude zajištěn bezpečný průchod pro chodce v šíři min. 1,5 m, příp. pochůznými lávkami. Ze správního spisu nevyplývá, že by trasa pro pěší musela nutně jít přes dráhu plánovaného „tunelu“ vedoucího skrz stávající objekt A, ostatně pro to není ani důvod.

[75] Dřevěné lávky stavební úřad zmiňoval v souvislosti s přístupem ke garážím na pozemcích parc. č. X až X po dobu realizace přípojky VN, nikoli ohledně přechodu přes dráhu nového rozšířeného průjezdu pro vozidla stavby. Výslovně k přístupu k dosavadním garážím stavební úřad na str. 24 svého rozhodnutí uvedl: „*Parkování vlastníků garáží a jejich užívání v době provádění kabeláže bude řešeno pomocí přemostňovacích ocelových plátů položených přes výkop. Tyto budou umístěny vždy tak, aby příjezd a výjezd z garáží nebyl přerušen. Pěší přístup pro majitele garáží bude zajištěn pomocí mobilní dřevěné lávky položené přes výkop. Stavební činnost bude časově konzultována s majiteli garáží.*“

[76] V předchozím zrušovacím rozhodnutí ze dne 24. 4. 2015 žalovaný zrušil stavební povolení vydané stavebním úřadem dne 19. 12. 2014 a vytknul správnímu orgánu prvního stupně, že se prokazatelným způsobem nepokusil o dohodu mezi účastníky řízení za účelem dopracování projektové dokumentace, která bude nezpochybnitelným způsobem řešit návaznost stavby, která je předmětem stavebního řízení, na sousední nemovitosti. Žalovaný dále uvedl: „*Pokus o smírné vyřešení rozporů mezi účastníky je nutno v tomto případě vztáhnout i na dohodu o zpřístupnění objektu ve vlastnictví odvolatelů za účelem získání podkladů pro zpracování požadovaného pasportu stávajícího sousedního objektu. Povinnost opatřit takový pasport nestanovuje žádný právní předpis. Avšak jeho pořízení za účelem zdokumentování současného stavu sousedního objektu by bylo podkladem pro posouzení případných námitek vlastníků sousedního objektu o jeho poškození povolovanou stavbou.*“

[77] V souladu se stanoviskem žalovaného se stavební úřad pokusil o smírné řešení a dohodu účastníků řízení. Proběhly dva pokusy o odstranění rozporů mezi účastníky ve dnech 12. 8. 2015 a 23. 3. 2016, avšak k dohodě nedošlo. V průběhu řízení souhlas se vstupem do domu a provedením požadovaných průzkumných prací vyslovil žalobce b) a c). Jak uvedl žalovaný na str. 22 nyní napadeného rozhodnutí, projektová dokumentace byla doplněna o řešení návaznosti na sousední stavby č. or. 39b a č. or. 43. Návaznost objektu A na sousední stavbu č. or. 39a nebyla provedena, protože žalobce a) jako spoluvlastník nevyslovil souhlas ke zpřístupnění objektu. Mezi spoluvlastníky a stavebníkem nedošlo k dohodě o zpřístupnění objektu k provedení potřebných průzkumných prací v objektu č. or. 39a.

[78] Zdejší soud má za to, že stavební úřad dostal pokynu žalovaného z rozhodnutí ze dne 24. 4. 2015 a dostatečným způsobem se ve smyslu § 5 správního řádu pokusil o smírné řešení, které nicméně pro postoj jednotlivých účastníků nebylo možné. Žalobce a) o požadavku stavebníka ohledně zpřístupnění objektu věděl, opakovaně se tato problematika v průběhu řízení probírala, tudíž jeho argumentace, že jej měl k součinnosti vyzvat správní orgán, připadá zdejšímu soudu jako zcela účelová. Jak uvedl žalovaný v rozhodnutí ze dne 24. 4. 2015, pasport stávajícího sousedního objektu mohl být podkladem pro posouzení případných námitek o poškození povolovanou stavbou, a jeho vypracování tak bylo i v zájmu vlastníků sousedního objektu. Lze konstatovat, že určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastnicích okolních staveb je spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům. Není možné vydání stavebního povolení podmiňovat souhlasem všech sousedů.

[79] Námitka ohledně podmínek pro provedení stavby byla spíše obecného rázu. Ze správního spisu vyplynulo, že v průběhu řízení byla provedena řada průzkumů a hodnocení, aby realizace stavby a její vliv na okolí nenarušil stávající poměry nad přiměřenou míru. Mezi ně patří např. zhodnocení vlhkostního stavu ze dne 7. 11. 2011, zhodnocení základových půd ze srpna 2011, zpráva o inženýrskogeologickém průzkumu základových poměrů ze srpna 2011, zhodnocení základových půd a hydrogeologických poměrů ze srpna 2011 (zrevidované dne 9. 6. 2014) atd.

[80] Co se týká hydrogeologického průzkumu, ten nebyl pro řízení vodoprávním orgánem požadován, od původního požadavku upustil a netrval na něm. K tomu lze plně odkázat na str. 19 a 20 napadeného rozhodnutí: „*K námitce neprovedení hydrogeologického průzkumu odvolací správní orgán uvádí, že v koordinovaném stanovisku MMB č.j.: MMB/0067140/2011 ze dne 14.4.2011 pro územní řízení předmětné stavby je vyjádřeno doporučení Odboru životního prostředí MMB v rámci hydrogeologického průzkumu vyloučit kontaminaci organickými látkami v případě, že při realizaci stavby dojde k nakládání s podzemními vodami. Nakládání s vodami včetně objasnění tohoto pojmu řeší zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, v platném znění (dále jen „vodní zákon“) v ustanoveních Hl. II. V § 8 odst. 1 jsou uvedeny činnosti, pro které je třeba vydat povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami. Z předložených podkladů nelze dovodit, že při realizaci projednávané stavby dojde k nakládání s podzemními vodami ve smyslu výše uvedeného znění vodního zákona ve vazbě na výše uvedený požadavek Odboru životního prostředí MMB. V koordinovaném stanovisku MMB č.j.: MMB/0362791/2012 ze dne 7.12.2012 ke stavebnímu řízení již doporučení Odboru životního prostředí MMB na provedení hydrogeologického průzkumu uvedeno není. Z žádného dalšího stanoviska dotčených orgánů neplyne požadavek*

na provedení hydrogeologického průzkumu.“

[81] Co se týče stavebně-technického průzkumu lze odkázat na str. 24 a 25 napadeného rozhodnutí: „*Projektová dokumentace pro vydání stavebního povolení zpracovaná podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, není dokumentací pro vlastní realizaci stavby. Dokumentace pro provádění stavby bude zpracována podle přílohy č. 6 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., v platném znění. Projektová dokumentace pro provádění stavby se zpracovává samostatně pro jednotlivé pozemní a inženýrské objekty a pro technologická opatření. V rámci zpracování této dokumentace stavebník zajistí provedení úkonů, které stavební úřad zahrnul do podmínek 4-6 stavebního povolení. Podmínkami 4-6 stavebního povolení stavební úřad zavázal stavebníka k provedení úkonů, které budou sloužit pro zpracování dokumentace pro provádění stavby a dalšímu upřesnění situace pro realizaci jednotlivých objektů. Povinnost vypracovat dokumentaci pro provádění stavby plyne z vyhlášky č. 499/2006 Sb. Zpracování realizační dokumentace pro jednotlivé objekty musí předcházet jejich provádění. Jestliže stavební úřad stanovil vypracování této dokumentace podmínkou stavebního povolení, jedná se ve smyslu výše uvedeného o podmínku vymahatelnou stavebním úřadem. Rozsah stavebně technického průzkumu bude sloužit k detailnějšímu ověření stavu stávajících základových a ostatních nosných konstrukcí po jejich odkrytí v průběhu realizace stavby. Je v kompetenci stavebního úřadu v souladu s ustanovením § 132 ve vazbě na ustanovení § 133 stavebního zákona v rámci kontrolních prohlídek na stavbě ověřovat plnění podmínek stavebního povolení, tedy i zda a v jakém rozsahu byla vypracována dokumentace pro provedení stavby, zda byl proveden stavebně technický průzkum, v jakém rozsahu a jak se jeho závěry promítly do dokumentace pro realizaci stavby.“ Je tedy třeba zdůraznit, že aby mohla být stavba realizována, stavebník je povinen provést stavebně - technický průzkum, zaměřený zejména na základové konstrukce přistavované části stavby, ale i na ostatní nosné konstrukce, včetně dalších kopaných sond v místě navázání stavby podzemních garáží na stávající dům č. p. 1949 (podmínka č. 5) a také zpracovat prováděcí dokumentaci, a to zejména se zaměřením na návaznost na stávající domy č. p. 1949 a č. p. 1951 (podmínka č. 6). Podmínka č. 6 dále výslovně stanoví, že prováděcí dokumentace musí být zpracována před zahájením stavby a předložena stavebnímu úřadu.*

[82] Základové poměry byly zhodnoceny v průběhu řízení před vydáním stavebního povolení a podrobnější provedení základů na základě stavebně-technického průzkumu zaměřeného zejména na základové konstrukce je podmínkou pro provedení stavby. Nebylo proto nutné průzkum provádět před vydáním stavebního povolení. Stavba bez řádného průzkumu a prováděcí projektové dokumentace nemůže být realizována. Je v kompetenci stavebního úřadu v rámci dozorové činnosti dohlížet na plnění podmínek stavebního povolení. Návaznost na stavbu žalobců a) a c) tedy bude před realizací stavby posouzena.

[83] To lze vztáhnout i na podmínky zajištění statiky. K tomu lze uvést, že v říjnu 2008 provedla a zpracovala společnost Stavební průzkumy s.r.o. stavebně technický průzkum, který byl pro účely zpracování dokumentace pro stavební povolení průzkum doplněn v roce 2011. Výsledky průzkumu byly zohledněny ve statickém posouzení stavby, zpracovaném společností A + Z PROJEKT TEAM s.r.o. ověřeným oprávněným projektantem, Ing. A. U., autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiku staveb a zapracovány do projektové dokumentace v části Statika SO 01 a Stavební řešení SO 02.

[84] Projektová dokumentace, 02 – STATIKA, část SO 01 – Rekonstrukce objektu A, Technická zpráva, popisuje řešení a statické zajištění nově budovaných průjezdů budovou A, které je navrženo tak, aby nedošlo k poškození jiných částí budovy A nebo konstrukcí v okolí stavby.

[85] Námitka žalobců, že doplnění prováděcí projektové dokumentace o přístup na střechu podle ČSN 731901 patří mezi podmínky, které by měly být řešeny ve stavebním řízení, nikoli dodatečně, patří opět mezi námitky, ze kterých není zřejmá dotčenost práv žalobců. I kdyby byla jejich námitka důvodná, jak by se takové pochybení projevilo v jejich právní sféře?

[86] Stavba B byla umístěna územním rozhodnutím č. 270, které je v právní moci (jak bude rozebráno dále). Námitka zpochybňující vhodnost umístění stavby a rozporu stavby s platnou územně plánovací dokumentací měla být uplatněna v územním řízení. To se týká i namítané devastace zeleně a prostředí ve vnitrobloku, jak uvedl žalovaný na str. 26 napadeného rozhodnutí.

[87] Žalobci a) a b) dále odkazovali na vyjádření znaleckých společností. Jednalo se o vyjádření společnosti OK atelier s.r.o, vypracovanému Ing. D. K. dne 2. 1. 2015 a stanovisko společnosti ZNALCI A ODHADCI - znalecký ústav, spol. s r.o., ze dne 6. 1. 2015. V žalobě tyto písemnosti označili jako „nedělitelnou součást tohoto podání“. Jak soud zjistil, obě tyto listiny předložil žalobce a) již v průběhu správního řízení, označil je za „nedělitelnou součást odvolání“ proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 3. 5. 2016. Žalovaný se s obsahem těchto podání vypořádal na čl. 26 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že vycházela z pouhého nahlédnutí do spisu včetně projektové dokumentace, avšak bez detailního seznámení se s podklady rozhodnutí. Poznamenal, že jediným kompetentním subjektem oprávněným k posouzení způsobilosti projektové dokumentace je stavební úřad. Dále žalovaný odkázal na § 114 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „stavební zákon“), podle kterého mohou účastníci řízení uplatňovat námitky k projektové dokumentaci, pokud je jimi přímo dotčeno jejich vlastnické právo.

[88] S těmito závěry žalovaného se zdejší soud ztotožňuje, a jak již několikrát zdůraznil, žalobní námitky je třeba vztahovat k porušení práv žalobce. Proto obecné námitky vůči projektové dokumentaci bez vztahu ke konkrétním právům žalobců (např. přehlednost členění a odkazů, změna van na sprchové kouty, absence umístění stanoviště komunálního odpadu, nevysvětlení počtu parkovacích míst atd.) soud nepovažoval za relevantní.

[89] Soud dodává, že ve vyjádření ze dne 2. 1. 2015 je uvedeno, že Ing. D. K., který ho vypracoval, nahlížel do správního spisu dne 17. 10. 2014. Konstatuje údaje z projektové dokumentace, obecně navrhuje nutnost jejího dopracování a předvídá vznik trhlin na přiléhající části stávajícího objektu na pozemku p. č. X k. ú. Černá Pole a vyjadřuje se, že je nutné vypracovat pasport současného stavu tohoto objektu. Listina vychází ze stavu stavebního řízení a projektové dokumentace v říjnu 2014, nikoliv v době vydání napadeného rozhodnutí, kdy došlo k dalším doplněním. Stanovisko z 6. 1. 2015, vypracované společností ZNALCI A ODHADCI - znalecký ústav, spol. s r. o., nazvané posouzení, se k věci vyjadřuje vzhledem k vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu ze dne 19. 12. 2014. č. j. 120106237/SKOM/STU/016. Konstatuje, z jakých důvodů zpracovatel stanoviska

pokládá toto rozhodnutí za nedostatečné, připomíná námitky vznesené v průběhu řízení. Vyjadřuje se k projektové dokumentaci, kterou označuje za zájmovou, nekompletní, nedostatečnou a technicky nezpůsobilou pro vydání stavebního povolení, uzavírá, že tato dokumentace nemůže být připuštěna k rozhodovacímu procesu stavebního úřadu a nemůže být podkladem pro vydání stavebního povolení. Soud konstatuje, že rozhodnutí ze dne 19. 12. 2014 bylo následně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 4. 2015 a stavební úřad vydal nové stavební povolení dne 3. 5. 2016, které bylo potvrzeno nyní napadeným rozhodnutím. Stavební povolení z 19. 12. 2014 tedy není předmětem přezkumu, bylo žalovaným zrušeno.

[90] Tvrzení, že se zásadně změnily podmínky územního povolení, žalobci neprokázali ani nespecifikovali, jak by se tato případná změna odrazila v jejich právní sféře.

[91] Žalovaný se s obsahem odvolacích námitek vypořádal tak, jak bylo s ohledem na jejich obsah možné. Námitka vnitřní rozpornosti projektové dokumentace kvůli tomu, že se správní orgány nevyjádřily k rozdílu dvou zpráv k inženýrsko-geologickému průzkumu, nebyla zcela srozumitelná. Nebylo však povinností žalovaného vyzývat žalobce k vysvětlení každé odvolací námity. Odvolání mělo předepsané náležitosti, a tudíž nebylo na místě využít § 37 odst. 3 správního řádu.

[92] Umístění vzduchotechnických zařízení nebylo v napadeném rozhodnutí ignorováno, ale je zřejmé z projektové dokumentace SO 01 – Rekonstrukce objektu A, SO 2 – Dostavba objektu B, SO 3 Přístavba podzemních garáží, části nazvané VZDUCHOTECHNIKA.

[93] Body 10 a 12 stavebního povolení nejsou zcela totožné, jak namítali žalobci, nicméně je pravdou, že stanovují duplicitně tytéž povinnosti. Tato vada však jistě nedosahuje takové intenzity, aby způsobovala nezákonnost rozhodnutí.

[94] Žalovaný správně upozornil na skutečnost, že při přezkumu žádosti o stavební povolení je možno se zabývat pouze těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení a jako takové mohou být ve stavebním řízení relevantně uplatněny. Proto nepřihlížel k námitkám žalobců, které mohly být uplatněny v územním řízení.

[95] Z formy ani z obsahu podání žalobců v průběhu řízení nevyplývalo, že by projevíli vůli podat podnět k zahájení přezkumu řízení či žádost o obnovu řízení. Navíc jak uvedl žalovaný na str. 20 a 21 napadeného rozhodnutí, přezkum ani obnova řízení nebyla možná s ohledem na uplynutí lhůt podle správního řádu.

[96] Rovněž **žalobce c)** v žalobě především zopakoval odvolací námitky. Měl za to, že stavební povolení nemělo základní náležitosti. K tomu žalovaný na str. 21 a 22 napadeného rozhodnutí uvedl: „*Stavební povolení má náležitosti vyžadované ust. § 115 stavebního zákona a § 5 jeho prováděcí vyhlášky č. 526/2006 Sb. Soulad s veřejnými zájmy prokazuje stavebník předložením projektové dokumentace, zpracované na základě stanovisek či závazných stanovisek dotčených orgánů, které hájí veřejné zájmy na základě zákony svěřených kompetencí. K prokázání souladu stavby s veřejným zájmem odvolací správní orgán dále uvádí: Veřejný zájem je pojem, který právním řádem České republiky není výslovně obsahově vymezen, nicméně se vyskytuje v celé řadě právních norem. Jedná se o tzv. neurčitý právní pojem, kde zákonodárce vytváří správnímu orgánu prostor k posouzení, zda konkrétní případ*

spadá do rozsahu neurčitého právního pojmu či nikoliv. Mnohdy mu dává vodítko tím, že uvádí výčet charakteristických znaků, věcí nebo jevů, které má neurčitý právní pojem zahrnovat. Tak tomu je např. v § 129 odst. 2 stavebního zákona, kde zákonodárce dává stavebnímu úřadu vodítko demonstrativním výčtem, s čím musí být předmětná stavba v souladu, aby ji bylo možno posoudit jako stavbu, která je v souladu s veřejným zájmem. Z tohoto ustanovení pak vyplývá prioritní požadavek na soulad stavby s územně plánovací dokumentací. NSS v rozsudku ze dne 12.3.2010 č.j. 7 As 13/2010-145, dostupném na www.nssoud.cz, v této souvislosti uvedl, že vlastník pozemku má právo využívat svůj majetek podle libosti, pokud se nepřípustně nedotkne práv jiných a nevybočí z mezí přípustné veřejnoprávní regulace. Osoby, jejichž práva mohou být vydaným rozhodnutím přímo dotčena nemají subjektivní veřejné právo na to, aby poměry v území, ve kterém se nachází jejich majetek, zůstaly navždy zakonzervovány a nemohly se měnit. Změny ve využití území v průběhu času, včetně nejruznějších stavebních aktivit, jsou přirozenou součástí vývoje společnosti. Prokázání souladu projektové dokumentace s územně plánovací dokumentací ve stavebním řízení stavební úřad zkoumá z pohledu souladu dokumentace s podmínkami pravomocného územního rozhodnutí č. 270, vydaného pro tuto stavbu. Odvolatel blíže nerozvádí svoji námitku, že v rozhodnutí absentuje vypořádání se stavebního úřadu s požadavky obecně závazných právních předpisů, z námitky není zřejmé, které konkrétní obecně závazné právní předpisy má odvolatel na mysli, námitka je tudíž nepřezkoumatelná. Odvolací správní orgán nesdílí mínění odvolatele o tom, že je stavební povolení nepřezkoumatelné a celkově vadné.“ S takovým vypořádáním námitky žalobce se zdejší soud zcela ztotožňuje. Stavební povolení obsahovalo zákonné náležitosti. Žalobce nespecifikoval, jaká ustanovení zákona, předložené doklady, podmínky obecně závazných právních předpisů či podmínky projektové dokumentace stavební úřad opomenul. Soulad s územním rozhodnutím a územním plánem města Brna správní orgány ve svých rozhodnutích posoudily. Závazná stanoviska a jejich podmínky byly začleněny do výroku rozhodnutí. Nebylo účelné a ani možné v rozhodnutí vyjmenovat veškerá dotčená ustanovení právních předpisů a s jakými všemi podmínkami je stavební povolení v souladu.

[97] Rozhodnutí stavebního úřadu (stavební povolení) a rozhodnutí žalovaného o odvolání tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek. Žalovaný tedy dohlíží především na zákonnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a má za úkol vypořádat odvolací námitky odvolatelů. Přezkoumatelnost rozhodnutí nelze posuzovat podle počtu stránek, které se věnují odůvodnění. Žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí posoudil zákonnost dosavadního průběhu řízení a zabýval se dostatečným a přezkoumatelným způsobem námitkami odvolatelů, nyníjších žalobců. Z obou rozhodnutí je seznatelné, z jakých důvodů správní orgány dospěly ke svým závěrům.

[98] Zřejmě stěžejní námitkou žalobce c) bylo to, že v době vydání stavebního povolení již neexistovalo platné územní rozhodnutí.

[99] Dle § 93 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2012 platí, že:

(1) Územní rozhodnutí o umístění stavby, změně využití území, změně stavby a o dělení nebo scelování pozemků platí 2 roky ode dne nabytí právní moci, nestanoví-li stavební úřad v odůvodněných případech lhůtu delší.

(2) *Podmínky územního rozhodnutí o umístění stavby, změně využití území nebo změně stavby platí po dobu trvání stavby či zařízení nebo užívání území, nedošlo-li z povahy věci k jejich konzumaci.*

(3) *Dobu platnosti územního rozhodnutí může stavební úřad na odůvodněnou žádost prodloužit; podáním žádosti se běh lhůty platnosti rozhodnutí staví. Na řízení o prodloužení lhůty se vztahují přiměřeně ustanovení o územním řízení s tím, že veřejné ústní jednání se nekoná a závazná stanoviska, námitky nebo připomínky lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení, jinak se k nim nepřihlíží.*

(4) *Územní rozhodnutí pozbývá platnosti, nebyla-li ve lhůtě platnosti podána úplná žádost o stavební povolení, ohlášení nebo jiné obdobné rozhodnutí podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů, nebylo-li započato s využitím území pro stanovený účel, nebo bylo-li stavební nebo jiné povolovací řízení zastaveno anebo byla-li podaná žádost zamítnuta po lhůtě platnosti územního rozhodnutí.*

(5) *Územní rozhodnutí pozbývá platnosti též dnem, kdy stavební úřad obdržel sdělení žadatele, že upustil od záměru, ke kterému se rozhodnutí vztahuje; to neplatí, byla-li realizace záměru již zahájena.*

[100] Aby územní rozhodnutí nepozbylo platnosti, bylo podle dřívější úpravy podle § 40 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, třeba ve lhůtě platnosti rozhodnutí podat žádost o stavební povolení. S přijetím nového stavebního zákona č. 183/2006 Sb. byla tato podmínka zpřísněna tak, že podle § 93 odst. 4 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, bylo potřeba podat **úplnou** žádost o stavební povolení. Došlo tedy ke zpřísnění právní úpravy, aby se zabránilo případům, kdy stavebník podal pouze formálně žádost o stavební povolení (blanketní), aby si prodloužil lhůtu platnosti územního rozhodnutí. Tedy aby se zabránilo obcházení zákona.

[101] Dne 1. 1. 2013 nabyla účinnosti novela stavebního zákona provedená zákonem č. 350/2012 Sb., která pravidla doby platnosti územního rozhodnutí opět změnila. Podle přechodných ustanovení předmětné novely se však neskončená správní řízení i postupy, které nejsou řízením, dokončí podle dosavadních právních předpisů (čl. II body 14. a 15.).

[102] Ze správního spisu v nyní projednávané věci vyplynuly následující podstatné okolnosti. Pro předmětnou stavbu bylo vydáno územní rozhodnutí č. 270 dne 26. 7. 2012, č. j. 120042082/UHNL/STU/005, které nabylo právní moci dne 30. 8. 2012. Stavebník podal ke stavebnímu úřadu dne 28. 12. 2012 žádost o stavební povolení.

[103] Výzvou ze dne 16. 1. 2013 byl vyzván k doplnění žádosti, jelikož neposkytovala dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby, s tím, že jinak bude stavební řízení zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Dne 21. 2. 2013 stavebník žádost doplnil a bylo zahájeno stavební řízení.

[104] Rozhodnutím ze dne 3. 4. 2013, č. j. 120106237/UHNL/STU/005, stavební úřad povolil rekonstrukci a přístavbu předmětných objektů.

[105] Rozhodnutím ze dne 14. 8. 2013, č. j. MMB/0293630/2013, žalovaný stavební povolení ze dne 3. 4. 2013 zrušil, protože shledal nedostatky v projektové dokumentaci, které je třeba odstranit.

[106] Na základě tohoto rozhodnutí stavební úřad stavebníka vyzval výzvou ze dne 27. 11. 2013, č. j. 120106237/UHNL/STU/006, aby odstranil nedostatky žádosti specifikované odvolacím orgánem. Stavebník podklady doplnil, nicméně na základě námitek dalších účastníků řízení jej stavební úřad znovu vyzval k odstranění přetrvávajících nedostatků žádosti výzvou ze dne 13. 5. 2014, č. j. 120106237/SKOM/STU/009.

[107] Z vyrozumění účastníků řízení ze dne 21. 10. 2014, č. j. 120106237/SKOM/STU/013, vyplynulo, že do dne 16. 6. 2014 byly shromážděny nezbytné doplňující podklady pro vydání rozhodnutí a bylo ukončeno dokazování. Rozhodnutím ze dne 19. 12. 2014, č. j. 120106237/SKOM/STU/016, stavební úřad znovu povolil předmětnou stavbu.

[108] Rozhodnutím ze dne 24. 4. 2015 žalovaný opět zrušil stavební povolení (ze dne 19. 12. 2014). Důvodem byla především nedostatečná snaha o smírné řešení sporu a s tím související chybějící řešení návaznosti stavby na sousední nemovitosti.

[109] Výzvou ze dne 15. 10. 2015, č. j. MCBS/2015/0110885/SKOM, stavební úřad stavebníka vyzval, aby odstranil nedostatky podané žádosti, a sice aby doplnil náležitosti projektové dokumentace. Usnesením ze dne 4. 11. 2015, č. j. MCBS/2015/0122703/SKOM, stavební úřad opět určil stavebníkovi lhůtu pro odstranění nedostatků podané žádosti.

[110] Po doplnění podkladů ze strany stavebníka bylo potřetí stavebním úřadem vydáno stavební povolení dne 3. 5. 2016, č. j. MCBS/2016/0055347/SKOM, které bylo potvrzeno nyní napadeným rozhodnutím.

[111] Jak již bylo uvedeno, v nyní projednávané věci nabylo územní rozhodnutí č. 270 právní moci dne 30. 8. 2012, jeho platnost by tedy bez dalšího končila dne 30. 8. 2014. Stavebník podal žádost o stavební povolení dne 28. 12. 2012. Nejednalo se o blanketní žádost, ale o řádnou žádost, dle vzoru tiskopisu včetně příloh. Neobsahovala nicméně vše potřebné pro posouzení navrhované stavby. Proto stavební úřad vyzval stavebníka k doplnění žádosti o řadu dalších dokumentů, což učinil dne 21. 2. 2013. Nejpozději k tomuto dni bylo možné považovat žádost stavebníka za úplnou ve smyslu § 93 odst. 4 stavebního zákona. Následné výzvy k doplnění ze dne 27. 11. 2013, 13. 5. 2014 a 15. 10. 2015 ve spojení s 4. 11. 2015, se již týkaly náležitostí projektové dokumentace, aby odpovídala požadavkům vysloveným odvolacím orgánem. Nelze mít za to, že každá vada nebo nedostatek žádosti by způsobovaly její neúplnost. Ze strany stavebníka se nejednalo o obcházení zákona, když žádost o stavební povolení podal s dostatečným předstihem a v původní lhůtě platnosti územního rozhodnutí dokonce bylo vydáno stavební povolení (byť posléze zrušené). Bylo by absurdní dovozovat neúplnost žádosti stavebníka z následného řetězce výzev a doplnění projektové dokumentace. Stavebník na výzvu vždy podklady doplnil a třikrát stavební úřad vydal stavební povolení. Napotřetí jej potvrdil i žalovaný.

[112] Obsahem a smyslem ustanovení § 93 odst. 4 stavebního zákona se zabýval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 2. 2017, č. j. 9 As 175/2016-50, s jehož závěry se zdejší

soud plně ztotožňuje ve vztahu k nyní projednávané věci:

„[15] Nejvyšší správní soud konstatuje, že požadavek úplnosti žádosti o stavební povolení je nutno spojovat zcela v souladu s významem slova „úplná“ s okruhem náležitostí takové žádosti. Za úplnou žádost o stavební povolení pak lze považovat žádost obsahující nezbytné náležitosti a podklady s přihlédnutím k charakteru stavby, jíž se žádost týká. O úplnou žádost o stavební povolení nepůjde tehdy, když některá z jejich nezbytných náležitostí či podkladů bude v žádosti zcela absentovat.

[16] Posouzení úplnosti žádosti o stavební povolení se týká okruhu náležitostí či podkladů žádosti o stavební povolení, tj. posouzení, zda součástí žádosti požadovaná náležitost či podklad je. Úplnosti žádosti však není na překážku situace, kdy žádost obsahuje všechny nezbytné náležitosti či podklady, ale některá z těchto náležitostí či podkladů trpí dílčí vadou či nepřesností, kterou je třeba odstranit. Vada či nepřesnost náležitosti či podkladu žádosti o stavební povolení nemůže znamenat, že by na takovou náležitost či podklad žádosti o stavební povolení bylo možno hledět jako na chybějící. Vada či nepřesnost náležitosti či podkladu žádosti o stavební povolení sice mohou, nebudou-li v průběhu stavebního řízení odstraněny, vést v krajním případě až k zamítnutí žádosti. Nemohou však vést k závěru, že na náležitost či podklad bylo možno hledět jako na chybějící jen ze samotného důvodu jejich dílčí vady či nepřesnosti.

(...)

[18] Současně je třeba přihlížet i ke smyslu stavebního řízení, jímž je přezkum podané žádosti o stavební povolení a připojených podkladů z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést (§ 111 odst. 1 stavebního zákona), a rozhodnutí o námitkách účastníků řízení (§ 114 stavebního zákona). V rámci stavebního řízení se často střetávají zájmy stavebníka, účastníků řízení a veřejný zájem, přičemž stavební řízení by mělo skýtat prostor pro zhodnocení těchto zájmů a nalezení řešení těch otázek, které jsou pro dané řízení relevantní. To je možné jen při věcném hodnocení žádosti o stavební povolení, námitek a veřejného zájmu. Racionální výklad procesní úpravy ve stavebním zákoně by měl akcentovat vytvoření prostoru pro naznačené věcné hodnocení. Tomu vyhovuje výklad § 93 odst. 4 stavebního zákona vycházející z toho, že o úplnou žádost o stavební povolení půjde i tehdy, když žádost obsahuje nezbytné náležitosti či podklady, byť by některé z podkladů či náležitostí trpěly dílčími vadami nebo nepřesnostmi. Jde totiž o výklad, který dává prostor pro odstranění takových vad a nepřesností i po uplynutí dvou let od právní moci územního rozhodnutí, a tudíž i výklad, který dává vyvážený prostor pro věcné hodnocení.“

[113] Poslední výzva stavebního úřadu ze dne 15. 10. 2015, která byla jediná doplněna až po 30. 8. 2014 směřovala vyložene k doplnění projektové dokumentace. Nešlo tedy o to, že by nějaká část žádosti absentovala, ale pouze o zpřesnění konkrétního provedení stavby.

[114] K tomu tedy soud uzavírá, že podáním žádosti stavebníka ze dne 28. 12. 2012 a jejím doplněním o nezbytné náležitosti dne 21. 2. 2013 byla naplněna hypotéza § 93 odst. 4 stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2012, a územní rozhodnutí č. 270 tak nepozbylo platnosti. Pokud byl i posléze stavebník vyzýván k doplnění, jednalo se o další dílčí upřesňování, i když byl stavebník poučován o tom, že v případě nedoplnění může být

stavební řízení zastaveno. Z použití tohoto poučení nelze dovozovat, že by zde byla absence nezbytných náležitostí.

[115] S ohledem na to se jeví nadbytečným zabývat se argumentací, že platnost územního rozhodnutí prodloužilo podání žádosti a následné vydání stavebního povolení na stavbu vodního díla – retenční nádrže ze dne 18. 12. 2012, č. j. MMB/0425966/2012. Soud tedy pouze stručně konstatuje, že se ztotožňuje i s argumentací správních orgánů, že platnost územního rozhodnutí prodloužily uvedené skutečnosti. Nesouhlasí s argumentací žalobce c), že územní rozhodnutí obsahuje dva zcela samostatné výroky, a to jeden o změně stavby a druhý o umístění stavby, přičemž stavební povolení na vodní dílo se vztahuje pouze k druhému výroku. Je totiž zřejmé, že předmětná stavba jako celek se skládá z několika stavebních objektů vzájemně souvisejících a propojených, kdy jeden z nich je stávající stavba, tedy objekt A, která je rekonstruována, další části jsou přistavovány a nově budovány. Bylo tedy třeba rozhodnout jak o změně stavby, tak i o umístění stavby ve smyslu stavebního zákona, přičemž sledován byl jeden společný záměr. Žádost o stavební povolení na stavbu vodního díla byla podána a stavební povolení na tuto stavbu bylo vydáno v době platnosti územního rozhodnutí a platnost tohoto stavební povolení bylo následně prodlouženo usnesením Magistrátu města Brna ze dne 23. 2. 2015, č. j. MMB/0065835/2015, sp. zn. OVLHZ/MMB/002375/2015, jak vyplývá ze správního spisu. Soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 8 As 112/2016-25, ze kterého vyplývá, že když jsou na základě platného územního rozhodnutí pravomocně povoleny některé vedlejší stavby, související se stavbou hlavní, není dán důvod k vyvolání nového řízení o umístění stavby. (V uvedené věci byla stavbou hlavní stavba výrobní a skladovací haly, dále šlo o přístřešek, zpevněné plochy, opěrnou zeď, povolenou vedlejší stavbou byla stavba kanalizace.)

[116] Pokud se týká námítky žalobce c), že stavební povolení ohledně stavby vodního díla je neplatné z důvodu nesprávně stanoveného okruhu účastníků, soud konstatuje, že v řízení nepřezkoumává toto stavební povolení a uvedená námitka byla vznesena při jednání před soudem, tedy opožděně.

[117] K námitkám vůči neúplnosti projektové dokumentace se žalovaný vyjádřil na str. 22 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, jak již bylo řečeno výše, že návaznost na sousední stavby č. 39b a č. 43 byla zpracována (část SO 02 - Dostavba objektu B, výkres č. 01-18, a část SO 01 - Rekonstrukce objektu A, výkres 01-13 a výkres č. 01-16), ale na objekt č. 39a nebyla provedena, protože mezi jeho spoluvlastníky a stavebníkem nedošlo k dohodě o zpřístupnění objektu k provedení potřebných průzkumných prací. Návaznost na stavbu č. 39a však musí být vyřešena v rámci prováděcí dokumentace na provádění stavby, a to před zahájením stavby (podmínka č. 6 stavebního povolení). Není tedy pravdou, že by projektová dokumentace nebyla vůbec doplněna podle pokynů žalovaného. Dále žalovaný uvedl, že rozsah a obsah projektové dokumentace odpovídá příloze č. 1 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Žalobce c) namítal, že projektová dokumentace nesplňuje požadavky stanovené právními předpisy, avšak blíže nespecifikoval jakým způsobem. Žalobce c) sice stavebníkovi vyjádřil možnou součinnost, nicméně jelikož se jedná o spoluvlastníka vlastního ideální polovinu předmětné stavby, nebyla tato možná součinnost dostatečná, jelikož žalobce a) jako druhý spoluvlastník součinnost neposkytl.

[118] Pokud jde o obecně uplatněné žalobní body, soud je neshledal důvodnými. Rozhodnutí správních orgánů vycházejí z řádně zjištěného skutkového stavu a mají oporu ve spisech a provedených důkazech. Žalovaný v posuzovaném případě řádně přezkoumal k odvolání žalobců rozhodnutí stavebního úřadu, a to v souladu s uplatněnými odvolacími námitkami. Důvody výroku rozhodnutí, podklady rozhodnutí i úvahy, kterými se žalovaný řídil, jsou zřejmé z celkového textu napadeného rozhodnutí. Žalovaný se zaměřil na přezkum rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v rozsahu odvolacích námitek. Neshledal žádné pochybení, a proto rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Soulad s právními předpisy, veřejnými zájmy a obecnými požadavky na výstavbu vyplývá z kontextu obou rozhodnutí. Pokud žalobci v odvolání nějaký konkrétní nesoulad namítali, žalovaný se s jejich námitkou vypořádal. Nebylo účelné a ani možné vyjmenovat, s čím vším je stavební povolení v souladu. K tomu lze odkázat na str. 21 a 22 napadeného rozhodnutí. Zbývající námitky žalobců byly natolik obecné, bez vztahu k právům žalobců, příp. nesrozumitelné, že se k nim soud nemohl blíže smysluplně vyjádřit.

[119] Soud pokládá za nezbytné vyjádřit se ještě k vyjádření společnosti OK atelier s.r.o., vypracovanému Ing. D. K. dne 2. 1. 2015 a posouzení společnosti ZNALCI A ODHADCI - znalecký ústav, spol. s r.o., ze dne 6. 1. 2015, které zaslali soudu společně s žalobou žalobci a) a b), označil je za nedílnou součást žalobní argumentace. Soud se jimi zabýval již výše v odst. [87] a [88]. Obě tyto listiny ale žalobce a) předložil znovu v průběhu řízení.

[120] Vyjádření ze dne 2. 1. 2015 zaslal soudu znovu žalobce a) jako přílohu podání ze dne 27. 9. 2017, kde ho výslovně označil jako důkaz. Tentokrát ho zaslal soudu opatřené znaleckou doložkou, v záhlaví je uvedeno, že ho vypracoval znalec Ing. B. H. v srpnu 2017 a spolupracovníkem byl Ing. D. K.

[121] Stanovisko z 6. 1. 2015, nazvané posouzení, žalobce a) předložil znovu při jednání před soudem, bylo však doplněno o „dobrozdání“ Ing. J. H., MBA, znalce ZNALCI A ODHADCI - znalecký ústav, spol. s r. o., (který toto posouzení v lednu 2015 vypracoval) s tím, že je zapsáno jako znalecký úkon pod č. ZU 5051-336/2017 v seznamu znaleckých posudků. Je zde uvedeno, že posouzení projektové dokumentace k předmětné stavbě bylo zpracováno ke dni 6. 1. 2015, dobrozdání je připojeno k původnímu stanovisku z 6. 1. 2015, dále je připojen dopis Ing. J. H., MBA, ze dne 17. 2. 2016 určený žalobci a), ve kterém sděluje, že při nahlédnutí do správního spisu dne 12. 2. 2016 bylo zjištěno, že připomínky žalobce a) nebyly akceptovány.

[122] Soud si je vědom, že žalobci a) a b) uvedená stanoviska označili v žalobě a následně i při jednání soudu za součást žalobních tvrzení, s tím se vypořádal výše. Žalobce a) je však rovněž předložil soudu opatřené znaleckou doložkou s tím, že uvedl, že je předkládá jako znalecké posudky opatřené doložkou dle §127a občanského soudního řádu. Ustanovení §127a občanského soudního řádu se týká provádění znaleckého posudku jako důkazu, navíc stanovisko z 2. 1. 2015 žalobce a) výslovně označil za důkaz, když ho soudu předkládal opatřené znaleckou doložkou. Soud tedy pokládá za nezbytné se s těmito listinami vypořádat rovněž jako s návrhy na provedení důkazu znaleckým posudkem. Konstatuje, že ani jedno z uvedených stanovisek nelze vzhledem k jejich obsahu a dalším pochybením považovat za znalecký posudek dle zákona č. 36/1967 Sb. o znalcích a tlumočnících a vyhlášky č. 37/1967 Sb. k provedení zákona o znalcích a tlumočnících. Nesplňují náležitosti posudku dle

§13 odst. 1 a 2 uvedené vyhlášky. Ve znaleckém posudku musí zde být jasně vymezeno zadání posudku, dále posudek musí mít část označenou „Nález“ a část „Posudek“. V nálezu je třeba uvést veškerá zjištění z podkladů i z místního šetření, v části posudek pak musí být zjištěná fakta hodnocena, musí být popsán i postup, kterým znalec ke svým závěrům dospěl.

[123] Stanovisko z 6. 1. 2015, vypracované společností ZNALCI A ODHADCI - znalecký ústav, spol. s r. o., nazvané posouzení se k věci vyjadřuje vzhledem k vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu ze dne 19. 12. 2014. č. j. 120106237/SKOM/STU/016, obsahuje námitky proti tomuto stavebnímu povolení, obecně hodnotí projektovou dokumentaci, zmiňuje námitky uplatněné během řízení. Stanovisko vypracoval Ing. J. H., MBA, který, jak zde sám uvádí, zastupoval žalobce a) před stavebními orgány. Je tedy zřejmé, že v souladu s §11 zákona č. 36/1967 Sb. o znalcích a tlumočnících lze mít pro jeho poměr k věci pochybnost o jeho nepodjatosti a ve věci nesmí podat posudek.

[124] Pokud se týká vyjádření z 2. 1. 2015, později opatřeného znaleckou doložkou, je zřejmé, že jeho obsah rovněž neodpovídá požadavkům na znalecký posudek. Text, který má být znaleckým posudkem, je vyjádření ze dne 2. 1. 2015 bez jakýchkoliv změn, podepsaný Ing. D. K. Z §10 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb. o znalcích a tlumočnících vyplývá, že znalec je povinen vykonávat svou činnost osobně. Podle odst. 2 téhož ustanovení si může k posuzování dílčích otázek přibrat konzultanta. Zde se však znalec na věci podílel pouze tím, že text označil za znalecký posudek a opatřil ho znaleckou doložkou, na samotném textu se nepodílel vůbec, ten je dílem Ing. D. K. z ledna 2015. Rovněž v tomto případě se tedy nejedná o znalecký posudek.

[125] Při jednání žalobci předložili k dokazování listiny, po zjištění jejich obsahu však soud zjistil, že na posouzení věci nemají vliv. Jedná se o dopis žalobce a) ve kterém se dotazuje, jaký stupeň ochrany má sloupoví, které propojuje dům č.1949, tř. Kpt. Jaroše, jehož je spoluvlastníkem, s dalším domem a dále část publikace o architektuře, týkající se domu a sloupoví a dané oblasti. Tyto listiny mají osvědčit kulturní a historický význam dané lokality. To však není předmětem řízení. Dále doložili sdělení ve věci restitučního řízení, ze kterého vyplývá, že u Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj je vedeno řízení o restitučním nároku, které se týká pozemků v sousedství předmětné stavby, ze kterého je zřejmé, že v postavení navrhovatelů je 21 osob. Žalobci požadovali, aby se soud dotázal na jména těchto osob. Soud tento důkazní návrh zamítl. Dle tvrzení žalobců měl svědčit o nesprávném okruhu účastníků řízení. Soud však neshledává nutnost jména těchto osob zjišťovat. K námitkám týkajícím se okruhu účastníků stavebního řízení se vyjádřil výše.

VII. Závěr a náklady řízení

[126] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobců nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[127] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu

nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloby byly jako nedůvodné zamítnuty), a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

[128] Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení.

[129] Soud připomíná, že přiznáním odkladného účinku se účinky napadeného rozhodnutí pozastavují do skončení řízení před soudem (§ 73 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. října 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu